

[Martin Sørensen (Peterslund).]

her paa Sjælland og paa Fyn. Forholdet er mærkværdigvis det, at jo mindre Antallet af Selvangivelserne er, des højere er Indkomsterne. Det er Sogneraadene, der skønmæssigt ansætter dem, idet de siger: Saa meget skal I staa til, enten I har det eller ikke. Nogle af Skatteyderne pukker naturligvis paa dette og siger: Der kan I sel! Vi bliver sat for højt, naar Sogneraadet skønmæssigt har ansat Indtægten.

Hvad Bogføringspligten angaar, behøver man jo ikke at tage sig af de store erhvervsdrivende — de fører alle sammen Bøger og har alle sammen en statsautoriseret Revisor til at gaa deres Ting igennem. Det drejer sig væsentligt om de smaa erhvervsdrivende, der ikke fører Regnskab og ikke selv er regnskabskyndige, og som maaske heller ikke har Raad til at antage en dyr Regnskabsfører. Jeg er af den Opfattelse, at hvis denne Bestemmelse skal gennemføres efter sin Ordlyd, vil den volde Skattevæsenet meget Besvær, og jeg tror næppe, der findes Revisorer eller regnskabskyndige Folk nok til Bistand for de regnskabspligtige smaa erhvervsdrivende; for øvrigt er der jo over hele Landet Mangel paa regnskabskyndige Folk, hvad alle Kontorer kan tale med om. Jeg tror ikke, det i første Omgang vil lykkes at faa Regnskaber frem fra de smaa erhvervsdrivende, som ikke er vant til at indgive Regnskab.

Naar Talen er om Revisorer, vil jeg henlede Opmærksomheden paa Bestemmelsen i § 14 angaaende Revisorers og andres Bistand ved Affattelse af Selvangivelser og den Straf, de kan ifalde, saafremt det godtgøres, at det offentlige er blevet unddraget skyldig Skat. Jeg gaar ud fra, at Tiltale kun kan rejses over for dem, der bistaar ved Affattelse af Regnskab, naar vedkommende, der medvirker ved Skatteregnskabet's Opstilling, er vidende om, at der foreligger forsætlig Skattesvig fra Skatteyderens Side. Naturligvis kan Medhjælperen drages til Ansvar for regnskabsmæssig Urigtighed, men derimod ikke for, at Skatteyderen har meddelt urigtige Oplysninger. Det er det, alle vi lider under, der har med Skatte-spørgsmaal at gøre, at vi faar forkert Oplysninger, og derfor maa vi ogsaa tit erkende, at der bliver lavet forkerte Ansættelser: Jeg skal ikke trætte ærede Medlemmer med at gaa i Enkeltheder, men jeg vil meget henstille, at disse nye Bestemmelser praktiseres paa lempelig Maade, navnlig det første Aar. Det vil nemlig blive vanskeligt, for ikke at sige helt umuligt, for disse Skatteydere, der pludselig midt i Skatte-

aaret stilles over for disse nye Bestemmelser, at opfylde de nye Kræv, og jeg synes derfor, det er saa meget mere rimeligt, at Loven praktiseres ud fra denne Bedømmelse af Forholdet. Det er jo ikke rart for en Mand, der aldrig har noteret et Tal ned eller lavet et Regnskab over Indtægt og Formue; nu i August Maaned pludselig at opdage, at der dukker en Lov op, som dømmer ham til at sidde i Hullet, dersom han den 1. Januar 1947 kommer med noget, der er forkert. Jeg vil da ogsaa antage, at den højtærede Finansminister vil instruere sine Folk om at tage forstaaende paa hele dette Forhold. Bestemmelserne vedrørende urigtige Selvangivelser er i det væsentlige hentet fra Loven om Formueopgørelse af 23. Juli 1945 — det er en Lov, de fleste Skatteydere har stiftet Bekendtskab med; derfor kan man vente, de nu bedre forstaaar, at de skal komme med en helt rigtig Selvangivelse.

Der er ikke Anledning for mig til at komme yderligere ind paa Lovforslaget, som den højtærede Finansminister lige har gennemgaaet, og hvortil de tidligere ærede Ordførere har fremsat Bemærkninger. Paa mit Partis Vegne skal jeg indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget, og skal indskrænke mig til ganske enkelte Bemærkninger i Anledning af det, der er blevet sagt.

Det er rigtigt, som anført af det ærede Medlem Hr. Fuglsang, at der er en Del helt ubehjælpomme Skatteydere, og dem skal man naturligvis ikke ud paa Skalpejagt efter. I denne Forbindelse kan jeg sige, at jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Martin Sørensen (Peterslund) i, at man bør administrere Loven noget lempeligt i de første Aar, netop af Hensyn til disse ubehjælpomme Skatteydere. Det, man skal gaa strengt til Værks imod, er det bevidste Skattesnyderi og ikke mindst dem, der hjælper andre til bevidst Skattesnyderi. Med Hensyn til Regnskaber og bedre Selvangivelser maa man naturligvis gaa gradvis frem. Jeg tror, det er rigtigt, som anført af det ærede Medlem Hr. Fuglsang, at man maa kunne udarbejde et Slags Skema i Standardform for de Regnskaber, man tænker sig indkaldt i Henhold til Lovforslagets § 3. Jeg er ikke sikker paa, det skal have samme Form for alle de Erhvervsgrupper, man maatte finde paa at indkræve Regnskab fra, men en Norm for, hvordan